

Doch den volgenden morgen zat er een kleintje op den rand van een wandplaat. Ik heb het weer op den balk gezet. Dat was evenwel niet noodig geweest, want het maakte later op den dag verscheiden hippelwandelinetjes over den balk en vloog ook al van den eenen balk op den anderen. Dat was de eerste, die de wereld inging. Hij kreeg ook nog telkens wat van moeder, die, daar ze de veeren mooi glad had zitten, bijna kleiner scheen dan hij met zijn ruige veeren en koddig staartstompje.

Nog een dag later konden we onmogelijk rustig ons werk maken. Nu vlogen al de jongen van den eenen balk op den anderen, van het bord op de platen, van het trapje naar de kast. En elk oogenblik kwam de moeder met voedsel en dan was het een ge'taktak« van belang door de heele school.

Reeds voor den middag gingen er twee door het raam naar buiten en 's middags, tegen het uitgaan der school volgden er nog twee. Eentje bleef er dus achter. Tegen den avond zag ik een van de vier vluggertjes in den appelboom bij ons huis.

Den volgenden morgen was ook nummer vijf uit school verdwenen.

De oude roodstaartjes schijnt het bij ons goed bevallen te zijn, want een week later ongeveer hadden ze een begin gemaakt met een nieuw nest, achter een der wandplaten. Ook met het tweede broedsel is alles naar wensch gegaan.

Maar ons boekje, waarin staat, dat mannetjes en wijfjes-roodstaartjes samen een nest bouwen en om beurten broeden, — hoe moeten we daarmee aan?

Lintelo.

G. J. MEINEN.

EEN DUINTOCHT.

IE heeft nooit eens de Hollandsche duinen gezien, die duinen, die reeds van eeuwen her zulk een' krachtige zeewering zijn, al heeft de zee er menigmaal ook groote stukken van verzwolgen. Toch hebben de duinen stand gehouden al zijn ze ook op sommige plaatsen tot de helft toe ingeslonken. Grootendeels hebben zij dit te danken aan het helm en de andere duinplanten, die met hunne krachtige wortels tot diep in 't zand doordringen en de duinen alzoo voor verstuiwing behoeden. Vooral de met boomen beplante duinen zijn extra krachtig en bieden aan wind en zee een geduchten tegenstand. En beklimt men de hooge duintoppen, welk een prachtig panorama vertoont zich dan: voor u de zee, en achter u de duinvalleiën, waar alles groeit en bloeit en lokt tot nadere beschouwing. Daalt men die duinvalleiën in, dan wordt het oog niet zelden geboeid door prachtige planten, die door geur en kleur zoo aanlokkelijk zijn voor vlinders en bijen. Die duinen trekken ons altijd weer opnieuw aan en daarom willen we al dat schoons weer eens van nabij gaan bezichtigen!

Op één van onze tochten naar de duinen, verleden jaar, ondervonden wij zooveel merkwaardigs dat wij besloten ons wedervaren aan de lezers van *D. L. N.* mede te deelen, hopende dat zij die nimmer of hoogst zelden onze duinen bezochten aangemoedigd mogen worden, om binnenkort ook eens een reisje daarheen te maken. Ons plan was om Scheveningen als uitgangspunt te houden en dan in ongeveer Noordelijke richting eerst een paar uur langs het strand te wandelen, om daarna de duinen in te gaan. Dit plan hebben we dan ook uitgevoerd. Onmiddellijk na de aankomst te S. begaven wij ons naar het strand. 't Viel niet mede dat het zoo mistig was, dat hadden we in 't geheel niet verwacht. Gelukkig trok de mist later op en toen konden we volop genieten van het schoone weer. Na een half uurtje zagen we de eerste strandvogels: Scholeksters. Een paar liepen heen en weer langs het strand. Mooie vogels met witte kraag en borst, zwarte rugvederen en vleugels en roode snavel en pooten. We wisten

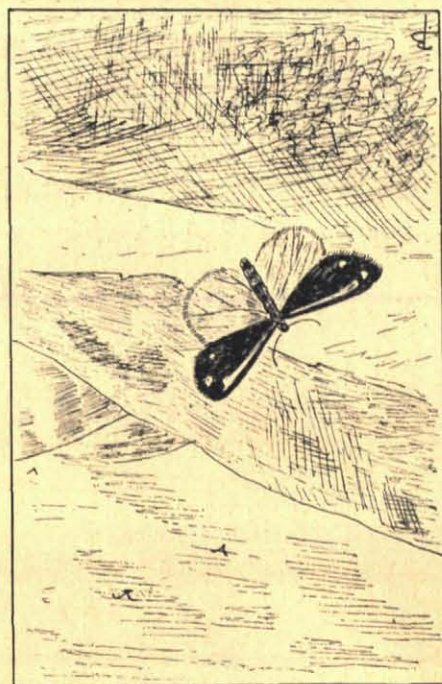
dat ze vaak in 't duin nestelden, hebben ze daar ook aangetroffen, maar broedplaatsen hebben we niet gevonden. Telkens wanneer we dicht bij hen waren vlogen ze op, om een eind verder

Driekleurig Viooltje.

Jammer, dat we haarhier kwamen storen, maar nu we 't nest eenmaal gevonden hadden, wilden we het eerst eens goed bezien alvorens verder te gaan.

De heer Thijsse schreef in zijn opstel over: De Patrijsjes, dat de vogel, wanneer hij blijft zitten, volstrekt niet wordt opgemerkt. 't Was dus een buitenkansje voor ons dat we dit nest vonden. Toen we naderbij kwamen keek het wijfje ons met wijd geopende oogen aan en vloog een volgend oogenblik luid »kriuwend« weg. Nu konden we dus het nest goed opnemen. 't Was van droog gras vervaardigd en e lagen vijf bruingele eieren in. Half achter een paar struiken verscholen maakten we er fluks een schets van en bleven vervolgens wachten om te zien of de patrijs ook spoedig terug zou komen. Maar die liet lang op zich wachten en we wilden juist opstappen toen heel dichtbij weer »kriuw« »kriuw« klonk. Dadelijk verlieten we toen die plaats om de trouw van het bezorgde wijfje niet langer op de proef te stellen. Nadat we weer een oogenblik geloopen hadden, zagen we veel planten van Hondstong, enkelen hadden hunne blauw-roode bloemen reeds geopend, maar velen stonden nog in knop.

Oranjetipje.

Dat er nog zaden van het vorige jaar aanwezig waren, bemerkten we aan onze kleederen, waaraan de stekelige vruchtjes zich hadden vastgehecht. Al voortgaande bereikten we een boschje van populieren, waartusschen ook Meidoorns stonden, die van boven tot onder vol knoppen zaten. Op den bodem groeiden blauwe hondsviooltjes en eereprijsjes. 't Was een heerlijk duinboschje, vol schaduw en liefelijke stilte. Hier stonden ook enkele Moriëls tusschen het struikgewas dat den bodem bedekte. Na in dit boschje een uurtje gerust en een broodje genuttigd te hebben, zetten we onzen tocht voort. 't Ging duin op, duin af, hier en daar troffen we gele bloemen van Brem en Kleine ratelaar aan, die volop bloeiden. Boven de bloemen fladderden een paar mooi geteekende vlindertjes. 't Waren Oranjetipjes en St. Jacobs-vlinders. Haastig zetten ze zich neer op de bloempjes, snoepten even en dan ging het al stoeiend weer verder, spelend het blijde spel van 't vlinderleven.

Intusschen begon het tijd te worden om aan terugkeeren te gaan denken, aangezien wij op bepaalden tijd weer op het Scheveningsche strand wilden zijn. In versnelden pas marcheerden we nu door de lage pannen of klauterden over de hooge duinkammen. Verschrikt vloog een voedselzoekende patrijs op, toen we hem op korten afstand genaderd waren. Na ruim een half uur geloopt te hebben bereikten we eindelijk de laatste duinenreeks en eer we 't zelf wisten stonden we al op 't strand om daarna onze schreden weer te richten naar de drukke badplaats Scheveningen.

Rotterdam, Maart 1911.

J. A. M. BOER en D. VAN DER POORT JZN.

„ANTONI VAN LEEUWENHOEK”.

Vereeniging voor Aquarium- en Terrariumliefhebbers te Rotterdam.

Vergadering op Zaterdag 25 Maart in het vereenigingslokaal Hotel Coomans.

IN het literatuuroverzicht vonden de volgende technische zaken nadere bespreking. In de eerste plaats een glazen stopflesch voor het vervoer van levende visschen over langere afstanden. Aan den hals is op zijde een kleine opening aangebracht, die evenals de flesch zelf hermetisch gesloten kan worden. Nadat deze flesch tot aan de opening met water is gevuld, doet men de dieren er in, sluit ze daarna met de stop en, terwijl men den vinger op de zijdelingsche opening houdt, wordt ze onder water omgekeerd. Nu brengt men uit een flesch met gecompriëerde zuurstof door een slang, die men in de opening steekt, zuurstof in de flesch, tot ze voor ongeveer een vierde er mede gevuld is. Daarna wordt de opening onder water gesloten, de flesch weer omgedraaid en het geheel is ter verzending gereed. Zeer zwakke zeedieren zijn uit Amerika in deze flesschen, die trouwens reeds jaren in den handel zijn, geïmporteerd.

Een andere toepassing der zuurstof voor onze doeleinden bestaat hierin, dat men in een grooten bak een klein aquarium van eenige liters inhoud omgekeerd en vrij zwevend tusschen opstaande lijsten bevestigt, zoodat het op de manier van een gashouder zich op en neer bewegen kan. Dit kleinere bakje wordt gedeeltelijk met zuurstof gevuld. Naarmate deze uit het reservoir in het water opgenomen wordt, zakt het toestel en kan zoonodig weer bijgevuld worden. Een proef, door ondergeteekende genomen, heeft bewezen, dat inderdaad de hoeveelheid zuurstof in het reservoir merkbaar vermindert. Of dit den visschen ten goede komt, dan wel of de zuurstof zonder dienst gedaan te hebben aan de buitenlucht wordt afgegeven, zal de praktijk moeten leeren. »Grau, teurer Freund, ist alle Theorie!«

Na de pauze hield een der leden een voordracht over de eierleggende tandkarpers. Bijna alle tot op heden ingevoerde soorten dezer kleurrijke familie werden tentoongesteld en uit-